

तस्मिन्निति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

वैशंपायनउवाच तस्मिन्बृहन्मृगेणये अटमानामहारथाः ॥ काम्यकेभरतश्रेष्ठाविजदुस्तेयथामराः ॥ १ ॥ प्रेक्षमाणाबहुविधान्वनोद्देशान्समंततः ॥ य
थर्तुकालरम्याश्चवनराजीः सुपुष्पिताः ॥ २ ॥ पांडवामृगयाशीलाश्चरंतस्तन्महद्वनं ॥ विजदुरिद्रप्रतिमाः कंचिकालमरिंदम ॥ ३ ॥ ततस्तेयौगपद्येनययुः सर्वे
चतुर्दिशं ॥ मृगयांपुरुषव्याघ्राब्राह्मणार्थेपरंतपाः ॥ ४ ॥ द्रौपदीमाश्रमेन्यस्यतृणविंदोरनुज्ञया ॥ महर्षेर्दीप्तपसोयौम्यस्यचपुरोधसः ॥ ५ ॥ ततस्तुराजांसि
धूनांवार्धक्षत्रिर्महायशाः ॥ विवाहकामः शाल्वेयान्प्रयातः सोभवत्तदा ॥ ६ ॥ महतापरिवर्हेण राजयोग्येन संवृतः ॥ राजभिर्बहुभिः सार्धमुपायात्काम्यकंच
सः ॥ ७ ॥ तत्रापश्यत्त्रियांभार्यांपांडवानां यशस्विनीं ॥ तिष्ठतीमाश्रमद्वारिद्रौपदीं निर्जनेवने ॥ ८ ॥ विभ्राजमानां वपुषा विभ्रतीरूपमुत्तमं ॥ भ्राजयतीं व
नोद्देशं नीलाभ्रमिव विद्युतं ॥ ९ ॥ अप्सरादेवकन्यावामायावादेव निर्मिता ॥ इति कृत्वा जलिसर्वे ददृशुस्ताम निर्दितां ॥ १० ॥ ततः सराजांसि धूनां वार्धक्षत्रि
र्जयद्रथः ॥ विस्मितस्त्वनवद्यांगी हृद्वातां दुष्टमानसः ॥ ११ ॥ सकोटिकास्य राजानमब्रवीत्काममोहितः ॥ कस्य त्वेषानवद्यांगी यदिवापिनमानुषी ॥ १२ ॥
विवाहार्थो न मे कश्चिदिमां प्राप्याति सुदरीं ॥ एतामेवाहमादाय गमिष्यामि स्वमालयं ॥ १३ ॥ गच्छ जानीहि सौम्ये मां कस्य वा त्रकुतोपि वा ॥ किमर्थमागतासु
भूरिदं कंठकितं वनं ॥ १४ ॥ अपि नाम वरारोहामामेषालोकसुदरी ॥ भजेदद्यायतापांगी सुदती तनुमध्यमा ॥ १५ ॥ अप्यहं कृतकामः स्यामि मां प्राप्य वरस्त्रि
यं ॥ गच्छ जानीहि को न्वस्यानाथ इत्येवकोटिक ॥ १६ ॥ सकोटिकास्य स्तच्छुल्वारथात्प्रस्कंधकुंडली ॥ उपेत्य प्रच्छतदाकोशव्याघ्रवधूमिव ॥ १७ ॥ इति
श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि द्रौपदीहरणपर्वणि जयद्रथागमने चतुःषष्ट्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६४ ॥ ॥ ६४ ॥ कोटिकउ
वाच काल्वंकंदबस्य विनम्य शाखामेकाश्रमे तिष्ठसि शोभमाना ॥ देदीप्यमानाग्निशिखे वनकं व्याधूयमाना पवनेन सुभ्रूः ॥ १८ ॥ अतीवरूपेण समन्वितान्न
चाप्यरण्येषु बिभेषि किं नु ॥ देवी नु यक्षीय यदि दानवी वा वराप्सरसैर्दत्तवरांगना वा ॥ २ ॥

कृताः कोटिकाः तेषां आस्यमिव मुखं आख्यमिति पाठे संख्यांतरं वक्तारमिति वा अश्वेति पाठे कोटिकाः अश्याः व्याप्यायस्येति वा राजानं क्षत्रियं ग्रन्थं वा राजाग्रभीचवृत्तपतीक्षत्रिये रजनीपताविति मेदिनी
॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलंकं छेयेत्भारतमावदीपे चतुःषष्ट्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६४ ॥ ॥ ६४ ॥ केति ॥ १८ ॥ ३ ॥